

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 7C/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916203867
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916203867.2

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Janku Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX B., práv. zast.: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená štátnym orgánom: Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v spore o náhradu škody vo výške 4.557,82 eur spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 551,33 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

V ostatnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.07.2016 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 4.557,82 eur s príslušenstvom, pričom v odôvodnení svojej žaloby uviedol, že uznesením OO PZ v Ružomberku zo dňa 13.06.2013 ČVS: ORP - 346/OO - RK - 2013 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, voči ktorému podal obvinený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, o ktorej rozhodla dňa 16.07.2013 prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok uznesením č. k. 1Pv 240/13 - 4 tak, že sťažnosť zamietla ako nie dôvodnú. Následne na obvineného L. N. bola podaná na Okresnom súde Ružomberok obžaloba pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 8T/93/2014 - 473 zo dňa 15.06.2015 obžalovaného Ľubomíra Muráňa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, odvolanie prokurátora, ako aj poškodenej Viery Seleckej bolo uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To 133/2015 zo dňa 28.01.2016 zamietnuté. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T 93/2014 - 473 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.01.2016.

2. V priebehu trestného konania si obvinený zvolil obhajcu, ktorý obvinenému na základe uzavretej zmluvy vystavil faktúry č. 2015/20 zo dňa 07.05.2015 na sumu 750,-eur, splatnú 25.05.2015 a faktúru č. 2016/11 zo dňa 05.02.2016 na sumu 688,30 eur, splatnú 25.02.2016, ktoré žalobca zaplatil. Pre potreby konania bol ďalej vypracovaný MUDr. Tiborom Letkom Znalecký posudok č. 61/2014 zo dňa 26.09.2014, za vypracovanie ktorého žalobca zaplatil sumu 119,52 eur. Celkové preukázateľné trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré uhradil žalobca predstavujú 1.557,82 eur. Nárok na náhradu škody v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktorá škoda vznikla titulom trov nutnej obhajoby si uplatňuje žalobca odvolávajúc sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 53/93. Ďalej si podanou žalobou uplatnil i nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s poukazom na

§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., keď pred začatím trestného stíhania a vykonávania procesných úkonov v rámci trestného konania žalobca nikdy nebol trestne stíhaný, bol na výsluhovom dôchodku, v minulosti bol zamestnaný ako príslušník PZ s miestom výkonu v Ružomberku, počas aktívneho výkonu služby došlo k vytvoreniu určitých väzieb a priateľských vzťahov aj s ostatnými príslušníkmi PZ, teda jeho kolegami z práce. Začatím trestného stíhania došlo k celkovému zhoršeniu priateľských vzťahov medzi žalobcom a bývalými kolegami a zároveň aj kamarátmi, ktorí voči nemu zmenili osobný postoj, prestali s ním komunikovať, vyhýbali jeho spoločnosti. Ďalším dôsledkom trestného stíhania bolo zhoršenie zdravotného stavu žalobcu, problémy so srdcom, vysoký krvný tlak, ktorý si vyžiadala trvalú medikamentóznou liečbu. Nemenej závažnou skutočnosťou je aj dĺžka samotného trestného konania, keď od vznesenia obvinenia dňa 13.06.2013 až do doručenia uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To 133/2015 zo dňa 28.01.2016 uplynuli takmer 3 roky. V tomto období došlo k závažným zásahom do života poškodeného nielen v súkromnom živote, ale aj v spoločenskom uplatnení, vzhľadom na uvedené skutočnosti si poškodený z titulu nemajetkovej ujmy uplatňuje sumu 3.000,-eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.08.2016 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca svoj nárok na náhradu škody odvodzuje od nezákonného rozhodnutia - uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe ČVS: ORP - 346/OO - RK - 2013 zo dňa 13.06.2013 v spojení s uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Ružomberok č. 1Pv 240/13/5508 zo dňa 16.07.2013, keď uvedené trestné konanie skončilo rozsudkom OS Ružomberok č. k. 8T 93/2014 - 473 zo dňa 15.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 3To 133/2015 - 506 zo dňa 28.01.2016, ktorým bol žalobca spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Odvolávajúc sa na právnu úpravu, ako aj žalobcom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Žalobcom uvádzaná konštrukcia, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné s poukazom na skutočnosť, že bol spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý zakladá absolútnu objektívnu zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu. Rozširovanie skutkových podstat, ktoré sú základom pre priznanie nároku na náhradu škody by bolo zásahom súdnej moci do tvorby práva. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu, pri zistení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania. Paušálne zaväzovanie štátu na náhradu škody len preto, že nedošlo k odsúdeniu obvineného a len preto, že objektívna zodpovednosť je súdom vykladaná nad rámec zákona je v rozpore so zmyslom a účelom zákona. Žalobca si trestné stíhanie zavinil sám a akákoľvek náhrada škody by bola v rozpore s dobrými mravmi. Súd by sa mal teda vysporiadať s otázkou, či si žalobca trestné stíhanie zavinil alebo nezavinil. Nešlo o žiadny svojvoľný postup orgánov činných v trestnom konaní, ale o jediný možný a zákonný postup pre zistenie trestnoprávnej zodpovednosti za skutok, ktorý sa stal a je trestným činom. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze IV.ÚS 296/2014 zo dňa 06.05.2015 konštatuje, že aj prípadné oslobodenie páchatel'a spod obžaloby v trestnom konaní neznamená, že sa nedopustil protiprávneho konania, čo má vplyv na príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej náhradu si uplatňoval a obvinením, ktoré mu bolo v trestnej veci vznesené. Vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/93/2014 - 473 zo dňa 15.06.2015: „v súdenom prípade na základe vykonaného dokazovania možno pripustiť len určitý, a to pomerne nízky stupeň pravdepodobnosti viny obžalovaného Ľubomíra Muráňa (strana 17 ods. 2 citovaného rozsudku),... súd konštatuje, že dôkazná situácia neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného, v tomto prípade súd aplikoval zásadu in dubio pro reo (str. 18 ods. 1 citovaného rozsudku)...“ Krajský súd v Žiline sa s rozsudkom okresného súdu stotožnil, konštatoval, že vo veci produkované dôkazy dvoch skupín svedkov si navzájom odporujú. Záver súdu, že skutok, aspoň v základných obrysoch sa stal, ale nie je trestným činom, je preto správny. Použitie zásady in dubio pro reo bolo na mieste a prichádza do úvahy vtedy, ak rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov. Pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím je potrebné súčasné splnenie troch kumulatívnych podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody, pričom v danom prípade nie je splnená základná podmienka, a to existencia nezákonného rozhodnutia, nie je daný v tejto veci už samotný základ nároku uplatňovaného žalobcom. Hoci žalovaný popiera samotný základ nároku uplatnený žalobcom v tomto konaní a tvrdí, že v danom prípade uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonné a nedošlo v konaní k spôsobeniu škody žalobcovi rozhodnutie prokurátora, namietal aj správnosť a výšku požadovanej náhrady účelne vynaložených trov konania, ktoré mali žalobcovi v trestnom konaní vzniknúť. Žalobca

nepredložil zmluvu o poskytovaní právnych služieb, na ktorú sa odvoláva a na základe ktorej mali byť vystavené faktúry č. 2015/20 a 2016/11, taktiež z predložených faktúr nie je vôbec zrejmé, že sa týkajú konkrétnej trestnej veci, resp. za aké konkrétne úkony, právne služby sú vystavené a ani či boli vôbec zaplatené žalobcom. Tieto faktúry sa mohli týkať poskytovania aj iných právnych služieb. Predmetné faktúry sú nepreskúmateľné a žiadnym spôsobom nepreukazujú vynaložené trovy žalobcu v trestnej veci 8T 93/2014. Taktiež predložené vyúčtovanie za znalecký posudok vo výške 119,52 eur smeruje k osobe Juraj Bachan a žiadnym spôsobom z neho nevyplýva, že bolo zaplatené žalobcom L. N., resp. že vôbec bolo zaplatené.

4. Pokiaľ si žalobca uplatňuje aj nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,-eur, žalobca nešpecifikoval, v akej výške si škodu uplatňuje podľa neho nezákonné trestné stíhanie a v akej výške za neprimeranú dĺžku konania, ide o dva rozdielne tituly na uplatnenie nároku na náhradu škody. Žalobca uviedol len všeobecné skutočnosti o tom, že trestným stíhaním bol v podstatnej miere ovplyvnený jeho súkromný, pracovný a spoločenský život. Nie je zrejmé, v akej výške mu mala vzniknúť škoda z titulu poškodenia jeho dobrého mena a v akej výške mu mala vzniknúť škoda z titulu ujmy na zdraví. Žalobca nepredložil žiadne skutočnosti a dôkazy, ktoré by jeho nárok podporovali a preukazovali, že škoda v takejto výške skutočne vznikla, neoznačil osoby, ktoré zmenili v dôsledku trestného stíhania svoje správanie voči nemu, neuviedol pracovné príležitosti, ktoré mu v dôsledku trestného stíhania unikli, ani nekonkretizoval škodu, ktorá mu mala vzniknúť na zdraví a zhoršenie zdravotného stavu nepodložil žiadnymi dokladmi zo zdravotnej dokumentácie. V časti žaloby týkajúcej sa náhrady škody z titulu neprimeranej dĺžky konania je potrebné akceptovať judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá nároky na náhradu škody z tohto dôvodu akceptuje, avšak v danom prípade takáto neprimeraná dĺžka konania zistená nebola. Od vznesenia obvinenia, t. j. 13.06.2013 do podania obžaloby 03.11.2014 uplynul necelý rok a pol, čo je akceptovateľná dĺžka trestného stíhania do ukončenia prípravného konania.

5. Na základe uvedeného vyjadrenia žalovaného žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.10.2016 sa nestotožnil s vyjadrením žalovaného, keď žalovaný spochybňuje uznesenie o vznesení obvinenia ako nezákonné rozhodnutie a opiera sa o ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom s výkladom tohto pojmu sa už súdna prax vysporiadala (Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co 195/2012 zo dňa 30.11.2012, podľa ktorého rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má i oslobodenie spod obžaloby). Z trestného spisu je zrejmé, že odmena advokáta za počet úkonov pri poskytovaní právnej pomoci podľa tarify odmien advokátov predstavuje podstatne vyššiu sumu ako je suma na faktúrach za poskytnutú právnu pomoc. V tejto súvislosti poukázal na Stanovisko Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 53/93. Vzhľadom na námietku žalovaného, že žalobca nešpecifikoval v akej výške si uplatňuje náhradu škody za nezákonné trestné stíhanie a v akej výške si uplatňuje škodu za neprimeranú dĺžku konania žalobca upresnil, že za nezákonné trestné stíhanie si uplatňuje náhradu škody vo výške 1.500,-eur a za neprimeranú dĺžku trestného stíhania si uplatňuje náhradu škody vo výške 1.500,-eur.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 03.11.2016 poukázal na Nález Ústavného súdu sp. zn. II.ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013 a prijatý záver, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí. Žalovaný nespochybňuje nárok na náhradu škody za účelne vynaložené trovy v trestnom konaní, avšak namieta ich výšku, čo je zásadný a principiálny rozdiel proti tvrdeniu žalobcu. V zásade však návrh na náhradu škody v celom rozsahu neuznáva a výšku účelne vynaložených trov namieta len z opatrnosti. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 1.500,-eur za nezákonné trestné stíhanie a 1.500,-eur za neprimeranú dĺžku trestného konania žiadnymi dôkazmi nepreukázal, ani nezdôvodnil.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.03.2016 sp. zn. 7Cdo 262/2015, v zmysle ktorých je potom žaloba dôvodná, opodstatnená a zákonná. Žalobca v dôsledku trestného stíhania stratil okruh priateľov, spoločnosť sa na neho dívala inými očami, nikto s ním nekomunikoval, došlo k vážnemu zhoršeniu zdravotného stavu, musel navštevovať lekára, psychológa.

8. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní zotrval na písomne podanej žalobe, na doplnenie uviedol, že peniaze za zastupovanie vyplatil v kancelárii JUDr. Jančího, ďalej v kancelárii JUDr. Bachana aj MUDr.

Letkovi, pričom vystavené faktúry od JUDr. Jančiho uhrádzal prevodom na účet kancelárie, doklady však predložiť nevedel. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, tie tri roky, počas ktorých bol trestne stíhaný, boli pre žalobcu veľkou traumou, keď pracoval predtým 25 rokov ako policajt, v meste každé pozná, kolegovia na polícii mu odoberali zbrojný preukaz, bolo to pre neho veľké poníženie, taktiež ho upozorňovali, aby sa vyhýbal stretnutiam s nimi, aby neboli problémy. Taktiež došlo k zhoršeniu zdravotného stavu počas troch rokov.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 29.06.2017 navrhol doplniť dokazovanie výsluchom JUDr. Jančiho, predložením listinných dokladov o vyplatení faktúr, pokiaľ sú ich tvrdenia zo strany žalovaného namietané.

10. Žalovaný prostredníctvom poverenej zástupkyne na pojednávaní zotrval na písomných vyjadreniach zo dňa 26.08.2016 a 03.11.2016, pričom doposiaľ nebolo preukázané, že orgány činné v trestnom konaní pochybili. Obžalovaný bol v konečnom dôsledku oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že skutok sa stal, ale nie je trestným činom, súdy použili zásadu indubio pro reo. Žalobca doposiaľ nepredložil zmluvu o poskytovaní právnych služieb, na ktorú sa odvoláva v žalobe, a na základe ktorej mali byť vystavené faktúry č. 2015/20 a 2016/11 Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Janči, s.r.o., taktiež z faktúr nie je zrejmé, ktorej konkrétnej trestnej veci sa týkajú a či boli uhradené. Taktiež vyúčtovanie za znalecký posudok 119,52 eur smeruje k osobe Juraja Bachana a nevyplýva z neho, že bolo zaplatené žalobcom L. N., a či vôbec bolo zaplatené. Obhajca JUDr. Ladislav Janči sa v trestnom konaní zúčastnil dvoch hlavných pojednávaní, a to 27.05.2015 od 09.00 hod. do 17.50 hod., 15.06.2015 od 12.00 hod. do 17.00 hod. a jedného verejného zasadnutia o odvolaní dňa 28.01.2016 od 09.00 hod. do 09.40 hod. sa zúčastnil jeho substitút JUDr. Jančiová. Vo veci bol podaný jeden návrh na zabezpečenie dôkazu dňa 14.05.2015, takže pokiaľ by žaloba bola v základe dôvodná, mohol by si uplatniť trovy konania 585,99 eur bez DPH. Zo strany žalobcu neboli produkované žiadne dôkazy smerujúce k preukázaniu náhrady nemajetkovej ujmy.

11. Žalobca v prejednávanej veci predložil listinné dôkazy, a to žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zo dňa 29.04.2016 (č.l. 7 - 9 spisu), odpoveď Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2016, ktorým žiadosť na náhradu škody bola odmietnutá ako nedôvodná (č.l. 10 spisu), faktúru č. 2015/20, ktorou poskytovateľ právnych služieb Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s.r.o. fakturovala na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb odmenu za poskytnuté právne služby vo výške 750,-eur, vrátane DPH (č.l. 11 spisu), faktúru č. 2016/11, ktorou poskytovateľ právnych služieb Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s.r.o. na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zmysle Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. fakturovala žalobcovi odmenu za poskytnuté právne služby vo výške 688,30 eur, vrátane DPH (č.l. 12 spisu), Vyúčtovanie za znalecký posudok zo dňa 26.09.2014 (č.l. 13 spisu), podľa ktorého si MUDr. Tibor Letko, súdny znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia uplatnil k č. ZP 61/2014 znaleckú odmenu za vypracovanie znaleckého posudku na základe uznesenia: JUDr. Juraj Bachan L. Mikuláš, spolu vo výške 119,52 eur. Ďalej predložil ambulantný nález zo dňa 26.11.2014 (č.l. 14 spisu) z kardiologickej ambulancie, z 27.11.2013 (č.l. 16 spisu).

12. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8T 93/2014 bolo zistené, že uznesením OO PZ v Ružomberku zo dňa 13.06.2013 ČVS: ORP - 346/OO - RK - 2013 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

13. Sťažnosť obvineného voči vyššie uvedenému uzneseniu prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok zamietla ako nie dôvodnú uznesením č. k. 1Pv 240/13 - 4 zo dňa 16.07.2013.

14. Dňa 03.11.2014 bola na Okresnom súde Ružomberok podaná obžaloba pod č. 1Pv 240/13/5508-44 zo dňa 03.11.2014 na žalobcu.

15. Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp. zn. 8T/93/2014 - 473 zo dňa 15.06.2015 obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

16. Odvolanie okresného prokurátora, ako aj poškodenej G. C. bolo uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To 133/2015 - 506 zo dňa 28.01.2016 zamietnuté.

17. Z odôvodnenie vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/93/2014 - 473 zo dňa 15.06.2015 vyplýva, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby pre skutok, ktorým údajne spáchal trestný čin (prečin) ublíženia na zdraví a trestný čin (prečin) výtržníctva, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

18. Z odôvodnenia uznesenia senátu Krajského súdu v Žiline č. k. 3T 133/2015 - 506 zo dňa 28.01.2016, ktorým bolo odvolanie okresného prokurátora a odvolanie poškodenej G. C. zamietnuté vyplýva, že v danom prípade použitie zásady in dubio pro reo bolo na mieste. Záver súdu, že skutok aspoň v základných obrysoch sa stal (viď poranenie poškodenej), ale nie je trestným činom, je preto správny. Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov.

19. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.:

1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím.

2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona:

1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona,

1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1, 4 citovaného zákona:

1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo

uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3, 4 citovaného zákona:

1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

2)V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

3)Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a)osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b)závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c)závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d)závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

4)Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a).

Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona:

1) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

20. V prejednávanej veci sa žalobca v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. domáha náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením OO PZ v Ružomberku zo dňa 13.06.2013 ČVS: ORP - 346/OO - RK - 13, ktorým bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, proti ktorému podal žalobca riadne a včas sťažnosť, ktorá bola zamietnutá uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok č. k. 1Pv 240/13 - 4. Následne bola na žalobcu podaná obžaloba, pričom Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 8T/93/2014 - 473 zo dňa 15.06.2015 obžalovaného L. N. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

21. Nároky na náhradu škody v zmysle vyššie citovaného zákona sú svojou povahou občianskoprávne nároky, prvotnou podmienkou pre rozhodnutie o takýchto nárokoch je predbežné prerokovanie tohto nároku s príslušným orgánom. Príslušným orgánom, s ktorým sa mal v predmetnej veci nárok predbežne prerokovať je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (§ 4 ods. 1 písm. ch) zákona). V prejednávanej veci súd mal za preukázané, že žalobca listom zo dňa 29.04.2016 si uplatnil svoj nárok na náhradu škody spôsobenej žalobcovi uznesením OO PZ v Ružomberku zo dňa 13.06.2013, ČVS: ORP - 346/OO - RK - 2013 v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Ružomberok 1Pv 240/13 - 4 zo dňa 16.07.2013. Uvedená žiadosť na náhradu škody bola Generálnou prokuratúrou SR odmietnutá ako nedôvodná, a to listom zo dňa 27.06.2016. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd mal v konaní jednoznačne preukázané, že bola splnená podmienka predbežného prerokovania nároku na príslušnom orgáne.

22. Pokiaľ ide o právny základ žalobcom uplatneného nároku v súdnej veci, súd dospel k záveru, že základ uplatňovaného nároku v súdnej veci je daný. Uvedený záver vyplýva z tej skutočnosti, že voči žalobcovi ako obvinenému v trestnom konaní bolo vznesené obvinenie, pričom žalobca sa v priebehu celého trestného konania bránil voči vzneseniu predmetného obvinenia, a to prvotne podaním sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa OO PZ, ktorým mu bolo vznesené obvinenie, pričom predmetná sťažnosť bola prokurátorom OP Ružomberok ako nedôvodná zamietnutá. Napriek tomu, že predmetné uznesenia neboli následne v rámci trestného konania pre nezákonnosť formálne zrušené, avšak účelom uznesenia o vznesení obvinenia je odsúdenie páchatel'a (v súdnej veci navrhovateľa), k čomu však nedošlo (žalobca bol rozsudkom tunajšieho súdu v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline spod obžaloby

oslobodený z dôvodu, že skutok, pre ktorý bol stíhaný, nie je trestným činom), z čoho potom možno vyvodíť materiálnu nezákonnosť rozhodnutí tak vyšetrovateľa, ako aj prokurátora. Uvedenú filozofiu právnej úpravy vzťahujúcej sa na odškodňovanie potvrdzujú aj závery judikatúry týkajúcej sa náhrady trov obhajoby, podľa ktorej zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela súdna judikatúra k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (uznesenie NS SR z 18.08.2010 sp.zn. 4 M Cdo 15/2009). Rovnako možno poukázať aj na stanovisko vyslovené Najvyšším súdom SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/53/93 z 28.06.1993 z ktorého možno vyvodíť, že oslobodenie spod obžaloby má v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 58/69 Zb. rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vzatí do väzby pre nezákonnosť, ak k oslobodeniu došlo z dôvodu, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Štát teda musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii potom nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

23. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 prvá veta citovaného zákona je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Zákon č. 514/2000 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Vzhľadom na vyššie citované je potrebné s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a tiež dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu by nemalo byť začaté, a teda v rámci spoločnosti utrpel ujmu, ktorú by ako poškodený mal mať nahradenú. Tento právny nárok treba hľadať nielen v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Vychádzajúc z ustálenej súdnej judikatúry, zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom súdna prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 23.02.1990 sp. zn. 1CZ 6/90, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.06.1993 sp. zn. 1Cdo 53/93, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.11.2009 sp. zn. 4Cdo 183/2009, obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline 7Co/295/2013).

24. Pokiaľ ide o samotnú výšku žalobcom uplatneného nároku v prejednávanej veci, žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady trov obhajoby v trestnom konaní spolu vo výške 1.557,82 eur (750,-eur titulom zaplataenia faktúry č. 2015/20 zo dňa 07.05.2015, 688,30 eur titulom zaplataenia faktúry č. 2016/11 zo dňa 05.02.2016, ktorými JUDr. Ladislav Jančí fakturoval žalobcovi poskytnuté právne služby, 119,52 eur titulom zaplataeného Znaleckého posudku č. 61/2014 zo dňa 26.09.2014), ďalej sa podanou žalobou domáhal nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,-eur. V rovnakom znení si svoj nárok uplatnil i v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody u žalovaného listom zo dňa 29.04.2016. Až na základe vyjadrenia žalovaného žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.10.2016 nárok na

náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,-eur rozšpecifikoval na náhradu škody za nezákonné trestné stíhanie vo výške 1.500,-eur a za neprimeranú dĺžku trestného stíhania vo výške 1.500,-eur.

25. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku na náhradu škody v súvislosti s trovami obhajoby v trestnom konaní, súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že v trestnom konaní vynaložil celkové preukázateľné trovy obhajoby vo výške 1.557,82 eur. Žalobca poukázal na vystavené faktúry č. 2015/20 zo dňa 07.05.2015 na sumu 750,-eur, faktúru č. 2016/11 zo dňa 05.02.2016 na sumu 688,30 eur, ako aj Znalecký posudok č. 61/2014 zo dňa 26.09.2014, pričom neprodukoval žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, že predmetné faktúry boli vystavené Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislavom Jančim, s.r.o. práve v súvislosti s poskytovaním právnych služieb v konaní vedenom na tunajšom súde 8T 93/2014, resp. v súvislosti s podaním sťažnosti v konaní ČVS: ORP - 346/00 - RK - 2013. Žalovaný opakovane namietal vyčíslenie trov obhajoby, a to v písomnom vyjadrení zo dňa 26.08.2016 (č.l. 27 - 32 spisu), ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 26.09.2016 a v zmysle uznesenia č. k. 7C/111/2016 - 35 zo dňa 23.09.2016 bol vyzvaný na písomné vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného, k označeniu dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia, pričom na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súd nemusí na neskôr označené dôkazy prihliadať najmä vtedy, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, alebo vykonania ďalších úkonov súdu (§ 153 v spojení s § 149 CSP). Žalobca sa k podaniu žalovaného vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.10.2016, v ktorom opäť neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení týkajúcich sa výšky vynaložených trov na obhajobu, napriek tomu, že boli žalovaným namietané a spochybňované. Až na pojednávaní konanom dňa 29.06.2017 právny zástupca žalobcu žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu vypočutia svedka JUDr. Jančiho, ako aj predloženia dôkazov o zaplatení vystavených faktúr, uvedený návrh však súd s poukazom na ustanovenia Civilného sporového poriadku neakceptoval, keď na označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení bol žalobca vyzvaný uznesením č. k. 7C/111/2016 - 35 zo dňa 23.09.2016, pričom žalobca v predmetnej veci ostal nečinný.

26. Z vyššie uvedených dôvodov súd v zmysle § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. posudzoval uplatnený nárok na náhradu škody v súlade s ustanoveniami Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. Vychádzajúc z tvrdení sporových strán a z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8T 93/2014 medzi stranami nebolo sporné, že obhajca žalobcu v uvedenom konaní JUDr. Ladislav Janči prevzal právne zastupovanie v uvedenej veci dňa 07.05.2015 (plnomocnestvo č.l. 392 spisu), keď predtým bol v predmetnom konaní zastúpený JUDr. Jurajom Bachanom, advokátom, pričom obhajca JUDr. Ladislav Janči v prebiehajúcom trestnom konaní vykonal nasledovné úkony:

- hlavné pojednávanie dňa 27.05.2015 od 09.00 hod. do 17.50 hod. .... 247,00 eur + režijný paušál 8,39 eur,

- hlavné pojednávanie dňa 15.06.2015 od 12.00 hod. do 17.00 hod. .... 123,50 eur + režijný paušál 8,39 eur,

- verejné zasadnutie o odvolaní dňa 28.01.2016 od 09.00 hod. do 09.40 hod. .... 63,58 eur + režijný paušál 8,58 eur.

Obhajcovi žalobcu v trestnom konaní JUDr. Ladislavovi Jančimu vznikol nárok na odmenu v celkovej výške 459,44 eur + 20 % DPH (91,88 eur), teda celkove spolu 551,33 eur. Pokiaľ ide o úkon právnej služby, vykonaný zo strany obhajcu, a to návrh na vykonanie dôkazu zo dňa 15.05.2015 (č.l. 395 spisu), ktorým obvinený prostredníctvom právneho zástupcu navrhoval predvolať na pojednávanie znalca MUDr. Tibora Letku, za tento úkon obhajcovi odmena neprislúcha, keď uvedený úkon bol navrhovaný už dňa 13.11.2014 obvineným zastúpeným JUDr. Jurajom Bachanom (č.l. 390 - 391 spisu). V zmysle vyššie uvedeného je potom uplatnený nárok na náhradu škody dôvodný a preukázaný v časti 551,33 eur.

27. V ostatnej časti, pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov obhajoby v časti prevyšujúcej priznaný nárok, súd žalobu ako nedôvodnú, nepreukázanú zamietol, keď žalobca neprodukoval žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, pokiaľ ide o vystavené faktúry č. 2015/20 a 2016/11, nebolo preukázané, ktorej konkrétnej právnej veci a týkali, aké konkrétne úkony právnej služby boli poskytnuté a či boli poskytnuté. Taktiež, pokiaľ ide o predložené vyúčtovanie za znalecký posudok vo výške 119,52 eur, z predloženého dôkazu nevyplýva, že vyúčtovanie bolo zaplatené žalobcom, keď smeruje k osobe JUDr. Juraj Bachan.

28. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, a to vo výške 1.500,-eur ako náhrada škody za nezákonné trestné stíhanie a 1.500,-eur za neprimeranú dĺžku trestného stíhania,

súd v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol poukazujúc pri tom na ustanovenie § 15 ods. 4 druhá veta zákona č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Z predloženej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zo dňa 29.04.2016 vyplýva, že sa žalobca domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,-eur (okrem trov obhajoby vo výške 1.557,82 eur), pričom v priebehu konania svoj nárok žalobca modifikoval, avšak podľa názoru súdu nárok na náhradu škody za nezákonné trestné stíhanie vo výške 1.500,-eur a nárok na náhradu škody v dôsledku neprimeranej dĺžky trestného stíhania vo výške 1.500,-eur sú odlišné nároky, ktoré zo strany žalobcu neboli predbežne prerokované s príslušným orgánom. Z uvedených dôvodov bolo potom potrebné v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

29. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, keď strany sporu mali vo veci úspech čiastočný.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.